

Дѣца мои, *мы сме безсмъртны, никога нѣма да умремъ.* Истина, тѣло-то, което состои отъ месо и кости, ще умре и ще ся разсыне. Мы обаче, мы жители-тѣ на това тѣло, ще прѣминеъ тогава въ другъ животъ, гдѣто ще живѣемъ *вѣчно* безъ болести, безъ никаквы недостаткы и безъ болѣзни. Това бѣдѣще ни е общасть Богъ, ако правимъ на земь-тѣ все, что може да ны постави прѣдъ Бога добры и праведны. Които не радѣтъ да бѣдѣтъ такыва ще живѣѣтъ вѣчно и они, но не въ благополучіе; тамо, гдѣто ще прѣминеѣтъ они, ще ся мѣчатъ за погрѣшкы-тѣ си и за лоши-тѣ работы, за които не сѣ ся покаяли на земь-тѣ.

Другъ нѣтъ, любезны мои дѣца, щѣ ви кажѣ отъ каѣдѣ знаѣѣ това. До тогава повѣрвайте думы-тѣ ми, или подобрѣ вижте отъ поведеніе-то ми, че сѣмъ совершенно увѣренъ въ това. Старъ сѣмъ, и тѣло-то ми не ще ся забави да умре. Чада мои! ако не быхъ знаѣлъ, че собственыи азъ сѣмъ безсмъртенъ, или подобрѣ да кажѣѣ, че душа-та ми е безсмъртна; ако не быхъ знаѣлъ, че Прѣблагый Богъ, Койго мя е обдарилъ на тойзи свѣтъ съ таково голѣмо блаженство, ще мя защити и по смъртъ-тѣ на тѣло-то ми, тогава колко быхъ былъ окаяненъ! Но знаѣѣ, знаѣѣ толкова ясно, както гледамъ оныя звѣзды, че свѣтъѣтъ на небо-то. Щѣ живѣѣѣ, щѣ бѣдѣѣ несрав-